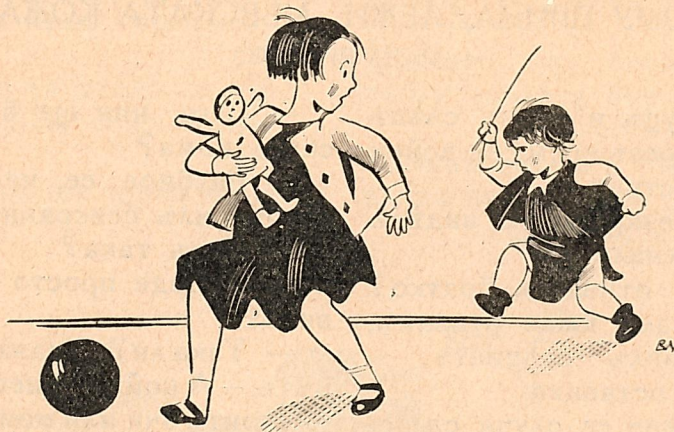

МАЛКАТА БАВАЧКА

Ехъ, Маринчо, стига,
много пискашъ, кака,
ще си дойде мама,
стига вече плака!

Сладко те цѣлувамъ,
пѣсничка ти пѣя,
ти крешишъ до Бога:
„Мама, мама, где я?“

Давамъ ти бонбонче —
блъскашъ ми ржката,
нося те на конче —
риташъ ме съ краката.

Дърпашъ ми ушитѣ,
скубишъ ми косатѣ.

съсъ юмруче биешъ
кака по главата.

Сложа те полека
долу на земята, —
искамъ да те водя
кратко за ржката.

Ти се дърпашъ лудо,
тичашъ къмъ вратата,
искашъ да избѣгашъ
вѣнка при децата.

Какъ да те залисамъ,
какъ — не зная, кака, —
ще си дойде мама,
стига вече плака!

Георги Костакевъ

